

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῇ 28 Ἀπριλίου 1952

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 113

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- N. 2096. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ἑλωνειακοῦ Κώδικος καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων. 1
- N. 2097. Περὶ ρυθμίσεως ἐδικῶν τινῶν περιπτώσεων ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου περὶ εἰσπραξέως δημοσίων ἐσόδων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων. 2
- N. 2101. Περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1815)51 Α. Νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 1034)49 «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς περὶ ἱατρικῶν ἐπαγγελημάτων Νομοθεσίας εἰς τὴν Δωδεκάνησον». 3
- N. 2102. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 3817)1929 «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1924 Συμφωνίας πρὸς Ἱδρυσιν ἐν Παρισίοις Διεθνέως Γραφείου Οἴνου». 4

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 2096.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ἑλωνειακοῦ Κώδικος καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 1165)1918 «περὶ Ἑλωνειακοῦ Κώδικος» ὡς οὗτος ἰσχύει μετὰ τὰς γενομένας τροποποιήσεις, συμπληροῦνται, τροποποιοῦνται καὶ ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.

Ἐἰς τὸ ἄρθρον 20 τοῦ ὡς ἄνω Ἑλωνειακοῦ Κώδικος ἡροστίθεται τρίτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«3. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἱπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται, ἐκαστοτε, τὰ τῆς ἐπισκέψεως ὑπὸ τῆς Ἑλωνειακῆς Ἀρχῆς τῶν πλοίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ ὡς καὶ παντὸς ἐτέρου πλοίου ἀνήκοντος ἢ χρησιμοποιομένου ὑπὸ Κρατικῶν Ἱπηρεσιῶν».

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παράγραφος 10 τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ ἰδίου Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«10. Ἐμπορεύματα τῶν ὁποίων ἡ καθυστέρησις τῆς παραλαβῆς ἐφείλεται εἰς λόγους ἄνωτέρως θίγας, θύναται, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου νὰ ἀπαλλάσσωνται, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν

μέρει, τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους ὀφειλόμενων δικαιωμάτων.

Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη παρέχεται διὰ πράξεως α) τῶν προϊσταμένων τῶν Ἑλωνειῶν Α' καὶ Β' τάξεως διὰ τὰ ἐμπορεύματα τῆς ἀρμοδιότητος των καὶ τὰ ἐμπορεύματα τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ὑποδεστέρων Ἀρχῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτά, ἐφ' ὅσον ἡ αἰτουμένη ἀπαλλαγὴ ἀφορᾷ χρονικὸν διάστημα μέχρι 15 ἡμερῶν καὶ β) τῶν προϊσταμένων τῶν Ἑλωνειακῶν Διευθύνσεων διὰ τὰ ἐμπορεύματα τῆς ἀρμοδιότητος των ὡς καὶ τὰ ἐμπορεύματα τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ὑποδεστέρων Ἀρχῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτάς, ἐφ' ὅσον ἡ αἰτουμένη ἀπαλλαγὴ ἀφορᾷ χρονικὸν διάστημα μέχρις ἐνὸς μηνός.

Προκειμένου περὶ ἀπαλλαγῆς διὰ χρονικά διαστήματα μείζονα τῶν ἀνωτέρω, αὕτη παρέχεται διὰ πράξεως τῆς παρὰ τῇ ἑδρᾷ τῆς οἰκείας Ἑλωνειακῆς Περιφέρειας Ἐπιτροπῆς τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ παρόντος. Εἰδικότερον, ἡ κατα τὸ παρὸν ἐδράφειον ἀπαλλαγῆς, προκειμένου περὶ τῶν Ἑλωνειακῶν Περιφερειῶν Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, παρέχεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς Οἴκου, Ἐπιθεωρητοῦ Ἑλωνείου ὡς Προέδρου, ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως Ἑλωνειῶν ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, καὶ ἐνὸς Ἑλωνειακοῦ Διευθυντοῦ. Ὁ Ἐπιθεωρητὴς καὶ ὁ Ἑλωνειακὸς Διευθυντὴς ὡς καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ τούτων ὀρίζονται ἐκαστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατὰ τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐδαφίοις πράξεων ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως των εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον, ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 99 τοῦ παρόντος Κώδικος ἀρμοδίας Πρωτοβάθμιοι Ἐπιτροπῆς Προσφυγῶν καὶ τὴν ὑπὸ τούτου προβλεπομένην διαδικασίαν.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Πρωτοβάθμιων Ἐπιτροπῶν Προσφυγῶν ἐπιτρέπεται, ὁμοίως, ἔφεσις ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως των εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον, ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 128 τοῦ παρόντος Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων, ἐφ' ὅσον τὰ παρὰ τῆς Πρωτοβάθμιοι Ἐπιτροπῆς Προσφυγῶν καταλογισθέντα δικαιώματα ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν δέκα ἐκατομμυρίων δραχμῶν».

2. Ἡ διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α. Ν. 791 τοῦ 1948 προστεθείσα παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 12 εἰς τὸ ἄρθρον 67 τοῦ ἰδίου νόμου καταργεῖται, ἡ δὲ ὑπ' ἀριθ. 13 παράγραφος τοῦ ἰδίου ἄρθρου λαμβάνει ἐφ' ἑξῆς τὸν ὅρισμόν 12.

3. Αἱ διατάξεις τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται διὰ τὰ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τούτου καὶ ἐφεξῆς ἀποτιθέμενα ἐμπορεύματα. Διὰ τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος τούτου ἀποτεθέντα ἐμπορεύματα ἐφαρμόζονται αἱ μέχρι τούδε ἰσχύοντες διατάξεις.

"Άρθρον 3.

"Η παράγραφος 4 του άρθρου 73 του ίδιου Κώδικος αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«4. Δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών επιτρέπεται, όπως καθορίζονται οι όροι και αι διατυπώσεις, εφ' ός δύναται να επιτρέπεται υπό της Τελωνειακής Αρχής δια τὰ αποδιδάσκόμενα εμπορεύματα και εγχώρια προϊόντα ή παραδόσεις και πρό της καταθέσεως των τελωνειακών εγγράφων μεταφοράς ως και αι παρασχετάται προς τοῦτο εγγυήσεις».

"Άρθρον 4.

1. "Η παράγραφος 4 του άρθρου 88 του αὐτοῦ Κώδικος αντικαθίσταται ως ἑξῆς :

«4. Πρὸς διακρίτωςιν πάσης τελωνειακῆς ἡ δοσμολογικῆς παραθέσεως, ὡς και διὰ τὴν ἐπαλήθευσιν τῆς τηρήσεως των καθιερουμένων θέσει του παρόντος άρθρου διατυπώσεων, οἱ Οἰκονομικοὶ Επιθεωρηταὶ Τελωνείων, οἱ Διευθυνταὶ Τελωνείων και οἱ παρὰ τοῦ Υπουργοῦ των Οἰκονομικῶν δι' εἰδικῶν διαταγῶν ἐξουσιοδοτημένοι οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι, δύνανται νὰ ἐνεργούν ἐλεγχῶν των εἰσέλων και λοιπῶν στοιχείων εἰσαγγελλομένων ἐπιχειρήσεως ἡ ἰδιοῦ και νὰ προδίδουσιν εἰς πᾶσαν ἐξέτασιν ἡ ἐρευναν, εἰς τῶν ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει ἐφαρμογῇ και τῶν διατάξεων των άρθρων 34, 35, 42 και ἐπομένων του Κώδικος «περὶ φορολογίας καὶ τῶν προσόδων» και τῶν τοιούτων περὶ οἰκονομικῆς ἐπιθεωρήσεως.

Ἐάν ἐκ τῆς ὡς ἄνω ἐρευνῆς ἐξευρεθῶσιν εμπορεύματα, αἵτινα ἔχουσιν υπαχρῆ εἰς τὰς διατάξεις τῆς τρίτης παραγράφου του παρόντος άρθρου και τῶν ὁποίων δὲν ἀποδεικνύουσιν οἱ κάτοχοι τὴν νόμιμον προέλευσιν, ἐπὶ τῇ βῆσει των εἰς ἐκτέλεσιν τῆς προηγούμενης παραγράφου ὁρισθησμένων στοιχείων, ταῦτα θεωροῦνται ὡς λαθρεμπορικῶς εἰσαχθέντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀνακάλυψεως τῆς πράξεως και ἐμπέμπονται εἰς τὰς διατάξεις τῆς ἐπ' αὐτοφώρῳ λαθρεμπορίας του άρθρου 111 του παρόντος Κώδικος, μόνον διὰ τὴν ἐφαρμογῇ των περὶ λαθρεμπορίας διατάξεων.

2. Ὡσαύτως, εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ἄρθρον 88 του Τελωνειακοῦ Κώδικος προστίθεται ἑκτὴ παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«6. Οἱ διὰ των Τελωνείων εἰσάγοντες εἰς τὴν ἐμπορίαν ὑποχρεοῦνται νὰ τηρῶσι τὰ ἐκδιδόμενα και εἰς αὐτοὺς παραδιδόμενα τελωνειακά ἔγγραφα μετὰ των σχετικῶν δικαιολογητικῶν ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς, παραμεινουσῶν ἐν ἰσχύι των διατάξεων των ὁρίζουσῶν μακρότερον χρόνον. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα δέον νὰ ἐπιδεικνύωνται εἰς πᾶσαν ζήτησιν των ἄρμοδίων Τελωνειακῶν ὁργάνων. Κατὰ των παραβατῶν των διατάξεων τῆς πορούσης παραγράφου ἐπιβάλλονται αἱ κυρώσεις αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 του άρθρου 97 του παρόντος νόμου».

"Άρθρον 5.

Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον του άρθρου 90 του αὐτοῦ ὡς ἄνω Τελωνειακοῦ Κώδικος προστίθεται β' ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

«Ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως των κατὰ τὸ ἄρθρον 99 του παρόντος νόμου ἐνδίκων μέσων, δύνανται ἡ Πρωτοβάθμιας Ἐπιτροπῆς Προσφυγῶν και τὸ Διοικητικὸν Δικαστήριον Φορολογικῶν Παραβάσεων, ἐφ' ὅσον συντρέχουν ἀποκρίνοντες λόγοι, νὰ μειώσι τὸ ἐπὶ τῇ βῆσει του προηγούμενου ἐδαφίου του παρόντος άρθρου καταλογιζόμενον πρόστιμον μέχρι πησοῦ οὐχὶ κατωτέρου του ἐνὸς τετάρτου των εἰς τὰ ἐπὶ πλέον εὐρεθέντα ἢ ἀποδιδασκόμενα δέματα ἡ δοχεῖα ἀνηκόντων τελῶν».

"Άρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 92 του αὐτοῦ ὡς ἄνω Τελωνειακοῦ Κώδικος προστίθεται τρίτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«3. Ὡσαύτως, τὸ κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον του παρόντος άρθρου πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦς ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ ὅρους και προϋποθέταις και ἐν τῇ περιπτώσει ἡθέλον διαπιστωθῇ διαφορὰ μετὰ τῶν ἐν τῇ διασχετῇ μεταφορᾷ ἀναγερομένων εἰδῶν και των κατὰ τὴν

νων τοιούτων, ἐφ' ὅσον ἐξ ἄλλης διατάξεως δὲν προβλέπεται βαρυτέρα κύρωση».

"Άρθρον 7.

1. Εἰς τὴν ὀγδόην παράγραφον του άρθρου 99 του αὐτοῦ ὡς ἄνω Τελωνειακοῦ Κώδικος προστίθεται ἑκτον ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

«Προκειμένης ἐκδικάσεως προσφυγῆς κατὰ πράξεως Τελωνειακῆς Αρχῆς ἀφορώσης παράθεσιν ἀποφάσεως του Υπουργοῦ των Οἰκονομικῶν, ἐκδοθείσης εἰς ἐκτέλεσιν των παραγρ. 3 ὡς και 5 του άρθρου 88 του παρόντος, εἰς τὴν Πρωτοβάθμιας Ἐπιτροπῆς Προσφυγῶν δύναται νὰ μετέλῃ ὡς τρίτον μέλος, ἀντὶ του οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, ἀντιπροσώπου συναφούς μετὰ τὸ ἀντικείμενον τῆς παραθέσεως ἐμπορικῆς ἡ ἐπαγγελματικῆς ὁργανώσεως, ὁρίζομενος μεθ' ἐνὸς ἡ πλείονων ἀναπληρωτῶν δι' ἀποφάσεων του Υπουργοῦ των Οἰκονομικῶν. Ἐν περιπτώσει μὴ ὁρισμοῦ ἰδιωτικοῦ μέλους ἡ μὴ προσελυσθείς του κατὰ τὴν ὁρισθείσαν δικάστιμον, οὗτος ἀναπληροῦται ὑπὸ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ὁρίζομένου ὑπὸ του Προέδρου τῆς Πρωτοβάθμιας Ἐπιτροπῆς Προσφυγῶν.

Τὰ ἰδιωτικά ταῦτα μέλη ὀφείλουν ὅπως πρὸ τῆς ἀναλήψεως των καθηκόντων αὐτῶν ὁμολογῶσι ἐνώπιον του Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τὸν ὅρκον του Δημοσίου Ὑπαλλήλου.

2. Εἰς τὴν δεκάτην τετάρτην παράγραφον του αὐτοῦ άρθρου 99 του ὡς ἄνω Τελωνειακοῦ Κώδικος προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ὡς κατωθί :

«Κατ' ἐξαιρέσιν, ἡ ὡς ἄνω πρᾶξις τῆς Τελωνειακῆς Αρχῆς εἶναι ἄμα τῇ ἐκδόσει τῆς ἐκτελεστῆς, ἐφ' ὅσον καταλογίζονται δι' αὐτῆς πρόστιμα οὐχὶ μονίμως ἐγκατεστημένα ἐν Ἑλλάδι. Τὰ πρόστιμα ταῦτα, ἀσκούντα τὸ ὑπὸ του παρόντος άρθρου προβλεπόμενον ἐνδίκον μέσον τῆς προσφυγῆς, δύνανται νὰ τύχῃσι ὑπὸ τῆς Τελωνειακῆς Αρχῆς ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς πράξεως μέχρις ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβάθμιας Ἐπιτροπῆς Προσφυγῶν ἐφ' ὅσον παρασχωσιν ἀξιώχρεον κατὰ τὴν κρίσιν τῆς αὐτῆς Τελωνειακῆς Αρχῆς ἐγγυήσιν».

"Άρθρον 8.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 2ας παραγράφου του άρθρου 100 του ὡς ἄνω Τελωνειακοῦ Κώδικος προστίθεται δ' ἐπιπλοῦς ἔχουσα οὕτω :

«και δ. Ἡ ἀγορά, πώλησις και κατοχὴ ἐμπορευμάτων εἰσαχθέντων ἡ τεθέντων εἰς τὴν γενικὴν κατανάλωσιν κατὰ τρόπον συνιστῶντα τὸ ἀδίκημα τῆς λαθρεμπορίας».

"Άρθρον 9.

Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον του άρθρου 103 του αὐτοῦ Κώδικος προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

«Κατ' ἐξαιρέσιν, και μετὰ τὴν κατ' ἐφαρμογῇ των διατάξεων του προηγούμενου ἐδαφίου καταβολὴν των πολλυπλῶν τελῶν ἐπιτρέπεται ἄσκησις προσφυγῆς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς καταβολῆς, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον τὸ οὕτω καταλογισθὲν και πληρωθὲν ποσὸν εἶναι ἀνώτερον του δεκαπλάσιου των κατὰ νόμιμον προσδιορισμὸν ἀντιστοιχοῦντων εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς λαθρεμπορίας δασμῶν, φόρων και δικαιωμάτων».

"Άρθρον 10.

1. Τὸ ἄρθρον 107 του αὐτοῦ Κώδικος αντικαθίσταται ἑξῆς :

«1. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν λαθρεμπορίας τὰ ἐμπρεύματα τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς δημεύονται».

2. Ἐπίσης, δημεύονται τὰ ζῶα, αἱ ζυμαρεῖς, τὰ πλοῖα χωρητικότητος μέχρι πενήκοντα κόρων, αἱ λέμβοι και πᾶν ἄλλο μεταγωγικὸν μέσον χρησιμοποιοῦν πρὸς μεταφορὰν του ἀποτελούντος τὸ ἀντικείμενον τῆς λαθρεμπορίας ἐμπορεύματος. Ὡσαύτως, δημεύεται και πᾶν ἐμπόρευμα ἡ ἀντικείμενον ὅπερ ἐχρησιμοποιοῦν πρὸς ἀπόκρυψιν ἡ συγκαλύψιν του ἀντικείμενου τῆς λαθρεμπορίας.

Ἐάν, ἐξ οἰουδήποτε λόγου, ἡθελες καταστῇ ἀδύνατος ἡ δὴ μευσις των κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον εἰς τοιαύτην ὑποκειμένην ἐπιβάλλεται τῷ ἐνόχῳ ποινὴ χρηματικὴ ἴση πρὸς τὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἀξίαν των μὴ δημευθέντων, ἐπιπροσθετως πάσης

3. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο θέμεναις ἐπέρχεται ἀναξαρτήτως τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ ἀδίκημα τοῦ ἔχοντος οὐκ ἀδίκημα ἐπὶ τοῦ πράγματος δικαιοῦματα.

4. Ἐξαιρεῖται ἡ περίπτωση καὶ ἡ ὁ ἔνοχος τῆς λαθρεμπορίας ἔλαθεν εἰς τὴν κατοχήν του τὰ εἰς θέμεναι κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ὑποκείμενα δι' ἀδίκηματος, ὅτε ἀποδίδονται μὲν ταῦτα τῷ κυρίῳ, ἀντὶ δὲ τῆς δημοσύσεως ἐπιβάλλεται τῷ ἐνόχῳ ποινὴ χρηματικὴ ἴση πρὸς τὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἔξιν των ἀποδιδόμενων τῷ κυρίῳ, ἐπιπροσθέτως πάσης ἄλλης ἐπιβαλλομένης κατὰ τὸν παρόντα νόμον.

5. Τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δημοσύμενα, μετὰ τὴν τελεσιδικίαν τῆς περὶ δημοσύσεως ἀποφάσεως τοῦ ἐκδικάσαντος τὴν λαθρεμπορίαν Ποινικοῦ Δικαστηρίου, διατίθενται κατὰ τὰς ἐκάστοτε διατάξεις τοῦ Τελωνειακοῦ Κώδικος περὶ ἐκποιήσεως ἀζητήτων περιελθόντων εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

6. Τὸ ἐκπλειστηρίασμα τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δημοσύμενων καὶ ἐκποιουμένων εἰσάγεται ὡς δημόσιον ἔσοδον.

Ὁμοίως εἰσάγεται ὡς δημόσιον ἔσοδον, ἐν περιπτώσει δημοσύσεως τῶν ἀντικειμένων τούτων, ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 116 παρασχεθεῖσα χρηματικὴ ἐγγύησις διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν.

2. Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἁρθρου 112 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Καθῆκον καὶ ἀρμοδιότητα πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς κατὰ τὰς ἐκδόσεις τοῦ ἀντικειμένου, ἢ τοῦ μεταγωγικοῦ μέσου ἢ τοῦ πρὸς ἀπόκρυψιν ἢ συγκάλυψιν τῆς λαθρεμπορίας χρησιμοποιομένου εἰδους ἔχουσιν οἱ Τελωνεῖαι οἱ ὑπάλληλοι, οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ Τελωνείων, πάντα τὰ ὅργανα τῆς Τελωνοφυλακικῆς καὶ Οἰκονομικῆς Ἀστυνομίας, πάντα καὶ Ἀστυνομικὰ ὅργανα καὶ πᾶς Ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος.»

Ἄρθρον 11.

Ἡ τελευταία περίοδος τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἁρθρου 128 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Καθῆκοντα εἰσηγητοὶ παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ τούτῳ ἐκτελεῖ ὁ κατ' ἐκδικάζομενον ἐκάστοτε ἀντικείμενον ἀρμόδιος Τμηματάρχης, ἀναπληρούμενος ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος δι' ἐτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ δίδωσις τῶν κατὰ τὰς ἰσχυούσας ἐκάστοτε διατάξεις τῆς Τελωνειακῆς καὶ Δασμολογικῆς Νομοθεσίας παραβάσεων πάσης φύσεως ἐνεργεῖται, κυρίως, ὑπὸ τῶν Τελωνειακῶν ὑπαλλήλων, τῶν ὁργάνων τῆς Τελωνοφυλακικῆς, τῆς Οἰκονομικῆς Ἀστυνομίας κατὰ Θάλασσαν, τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν Τελωνείων καὶ τῶν δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁριζομένων ὑπαλλήλων, τῶν λοιπῶν ἐν τῷ Κράτει διωκτικῶν ἀρχῶν, ὑποχρεωμένων, ἐπίσης, νὰ προβαίνωσιν εἰς δίδωσιν τοῦ λαθρεμπορίου συμφωνῶν πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις, ἐν συνεννοήσει δὲ καὶ μετὰ τῶν Τελωνειακῶν Ἀρχῶν, ὅπου ἔδρουν τεταχέναι.

2. Οἱ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ μνημονεύμενοι ἐκπαιδευμένοι ὑπάλληλοι ἐν τῇ ἐνασχέσει τῶν καθήκοντων των δι-ναιοῦνται νὰ ἐπιβαίνωσι τῶν ἐλλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἡρωμένων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς ἐφορμοζομένων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ κατ' ἀναλογίαν, τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1—4 τοῦ ἁρθρου 19 Α.Ν. 389(1936) περὶ ὁργανώσεως Οἰκονομικῆς Ἀστυνομίας κατὰ Θάλασσαν.

3. Δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ ἐπιτρέπηται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς ἐντεταλμένους μετὰ τὴν δίδωσιν τοῦ λαθρεμπορίου ἢ ὁπλοφορίας ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθήκοντων των, ἐφ' ὅσον αὐτῇ δὲν προβλέπεται ὑπὸ τῶν καμμένων διατάξεων.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἀληθείς ἐννοία τῆς διατάξεως τοῦ ἁρθρου 12 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1502(1950) Ἀν. Νόμου περὶ ρυθμίσεως τῶν ὑποδουχῶν τῶν τακτικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, καὶ ἡν οἱ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπαλλήλοι

δὲν δικαιῶνται ὅπως λαμβάνωσιν ἐτέρω ἀμοιβὰς ὑπ' αἰσθη- ποτε τύπον λόγου προσθέτου ὑπηρεσίας, εἶναι ὅτι εἰς τὴν περι- ορισμὸν τοῦτον δὲν ὑπόκεινται αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 2(1) τοῦ ὑπ' ἀριθ. 398(36) περὶ ὁργανώσεως Οἰκονομικῆς Ἀστυνομίας κατὰ Θάλασσαν ὑπαλλήλοι αἱ ὑποχρεούμενοι εἰς δημο- σίους πολιτικούς ἢ στρατιωτικούς ὑπαλλήλους διὰ τὰς παρὰ τούτων παρεχόμενας ὑπηρεσίας πρὸς ὑποτελομένην δίο- ξιν τοῦ λαθρεμπορίου.

Ἄρθρον 14.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰ- κονομικῶν ἐγγράφεται πίστωσης ἴση τῇ τῇ ἐν δέκατον τῶν εἰσπραττομένων προστίμων καὶ πολλαπλῶν τελῶν πρὸς τῶν παραβῶν τῶν τελωνειακῶν νόμων, ἥτις δύναται νὰ διατί- θεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Τελωνειακῶν Νόμων τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς Δασμολογίου, δι' ἐξῆς κινήσεως καὶ συναρτί- δαπάνας πρὸς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ἰδιώτας διὰ τὴν δίδωσιν τοῦ λαθρεμπορίου καὶ κατὰ παρέκκλισιν ἐπὶ τῶν ἰσχυ- ουσῶν διατάξεων περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, ἐπὶ τῇ βῆσει δι- κασιολογικῶν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ὁριζομένης, κατὰ περιπτώσεων, διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων, τὴν ἀπόδοσιν τῶν λογαριασμῶν, τὴν ἐλαττώσιν τῆς διαχορ- ρίσεως καὶ τῆς τακτοποιήσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 15.

1. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν τελωνειακὴν νομοθεσίαν λαθρεμπο- ριῶν τῶν παραβῶν πρὸς τῆς 1ης Νοεμβρίου 1950, ἐπ' ὅ- ρον ἐπετεύχθη κατάσχεσις ἢ θέμεναις τῶν λαθρεμπορευμά- των ἐφ' ὅσον αἱ ἀπεσθῆσθαι τὸ ἀξίωμα τῆς πράξεως λόγῳ παραγράφου 2(β) ἐξεδόθη τελεσίδικος ἀπόφασις Ποινικοῦ Δικαστηρίου διαπιστοῦσα μὲν τὴν τέλεσιν τοῦ ἀδικήματος, μὴ καταλογίζουσα ὅμως τοῦς ἀνηκόντας εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦ λαθρεμπορίου δασμούς, φόρους καὶ λοιπὰ πάσης φύσεως δι- καιώματα τοῦ Δημοσίου καὶ τρίτων, ταῦτα προσδιορίζει καὶ καταλογίζει ὁ Προϊστάμενος τοῦ ἀρμοδίου Τελωνείου ἐκδί- δων πρᾶξιν, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 97 τοῦ Τε- λωνειακοῦ Κώδικος, καὶ ἡ ἐπιτρέπονται τὰ ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 99 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος προβλεπόμενα ἐνδικὰ μέσα.

2. Ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὡς ἂν περιπτώσεως ἐὰν ἐξεδόθη τε- λεσίδικος ἀπαλλακτικὴ ἀπόφασις τοῦ ποινικοῦ Δικαστηρίου, εἴτε λόγῳ μὴ τέλεσεως τῆς πράξεως, εἴτε λόγῳ ἀνιστολήτων, οὐδεὶς βεβαίωσις δασμῶν καὶ φόρων ἐνεργεῖται. Ἄν ὅμως ἐκ νεωτέρων στοιχείων, προϋψάντων μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἀποδεικνύεται σαφῶς ἡ τέλεσις τῆς πρά- ξεως ἐπακολουθεῖ βεβαίωσις τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ ἀντικεί- μενον τοῦ λαθρεμπορίου δασμῶν καὶ φόρων κατὰ τὸν ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου καθοριζόμενον τρόπον καὶ διαδικα- σίαν.

Ἄρθρον 16.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 3 τῆς ὑπ' ἀριθ. 835(29.9.1949) πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 137(15.2.1950) τακτι- κῆς, κυρωθεῖσας διὰ τοῦ Α.Ν. 1515(1950), κυρωθέντος καὶ τούτου διὰ τοῦ νόμου 1573(1950) ἀντικαθίσταται ὡς ἀκο- λούθως:

«Ἐφ' ἐξῆς πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ ἰδιωτικοῦ ἐμπορίου κομιζό- μενα ἐμπορεύματα μὴ παραλαμβάνομενα ἐντὸς 45 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ κομιζόντος αὐτὰ πλοίου, ὑπόκεινται δι' ἐκ- νέστην ἐπὶ τῆς προθεσμίας ταύτης ἡμερῶν εἰς πρῶτον τῆς ἐλ- λας ἐπὶ τῆς δασμολογικῆς αὐτῶν ἀξίας καὶ ἐνεργεῖνται τὰ ἐν παραγράφῳ 1 ὁριζόμενα.

Τὸ πρῶτον τοῦτο τέλος ὁρίζεται εἰς 0,25% διὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τῆς καθυστέρησεως τῆς παραλαβῆς, 0,50% διὰ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον, 0,75% διὰ τὸ τρί- τον δεκαπενθήμερον καὶ 1% διὰ τὸ τέταρτον δεκαπενθήμε- ρον καὶ ἐφεξῆς».

2. Ὅπου τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1573(1950) ἀναφέρε- ται ἡ φράσις «πρῶτον τέλος 1%» νοεῖται ἐφεξῆς τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τοῦ παρόντος ἁρθρου τοιοῦτον.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται διὰ τὰ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου καὶ ἐφεξῆς κομιζόμενα ἐμπορεύματα.

*Ἀρθρον 17.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται τὰ κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγὴν ἐγγωρίων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων εἰσπραττόμενα ἐξαγωγικὰ τέλη καὶ φόροι (ἐξαγωγικοί δασμοί) ὡς καὶ ἐγγεῖοι φόροι, ἐξαίρεσι τῶν τοιούτων ἐπὶ τῶν ὑαλοθραυσμάτων, ἐρίων καὶ τριχῶν, παλαιῶν σιδήρων καὶ μετállων καὶ τῶν ἀκατεργάστων δερμάτων.

*Ἀρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 23ης Ἀπριλίου 1923 «περὶ ἐξαγωγικῶν τελῶν πληρωτέων εἰς συνάλλαγμα ἐξωτερικοῦ κλπ.» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται, δι' ἀποφάσεωσιν τοῦ δημοσιευομένου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, νὰ καθορίξῃ, μετὰ προηγουμένην γνώμην τοῦ Δασμολογικοῦ Τμήματος τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Οἰκονομικῶν Δ. Ἐπιτροπῆς Δασμολογίου καὶ Ἐμπορικῶν Συμβάσεων, διατίμησιν ὀρισμένων εἰδῶν πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τοῦ ἐξαγομένου ἐμπορεύματος ὑπὸ τῆς Τελωνειακῆς Ἀρχῆς.

Ἡ διατίμησις αὕτη ὑπόκειται εἰς ἀναθεώρησιν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον».

*Ἀρθρον 19.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως διὰ γενικῶν ἢ ἐιδικῶν διαταγῶν τοῦ ρυθμίξῃ, κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, ζητήματα ἀνακύπτοντα κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν, μεταφέρωσιν, μεταφορὰν ἢ ἐξαγωγὴν ἐμπορευμάτων καὶ ἐγγωρίων προϊόντων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς διευκολύνσεως τῆς ταχείας αὐτῶν διακινήσεως, λαμβανόμενων διαπραγμαστικῶν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου μέτρων.

Ὡσαύτως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἐπιστρέφονται οἱ εἰσαγωγικοί δασμοὶ καὶ λοιποὶ φόροι οἱ εἰσπραττόμενοι κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐπὶ τοῦ ὀρυζελίου τοῦ χρησιμοποιουμένου πρὸς στύλῳσιν σταφίδος ἐξαγομένης εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθορισθῶσιν οἱ ὅροι καὶ αἱ διατυπώσεις, καὶ ἂν ἐνεργεῖται ἡ ἐπιστροφή μετὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῆς σταφίδος

*Ἀρθρον 20.

Ὁφείλεται ἐκ μισθωμάτων τοῦ κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 745) 1941 φόρου ὑπὲρ Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῶν Νέων Χωρῶν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ θάλασσᾳ ἀλιευομένων ἰχθύων κλπ. δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν μείωσιν ἢ ἀπάλλκωσιν τῶν τοῦ ὑπολοίπου μισθώματος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1948—49 ἐνεκα ἀποθεδευμένης θετικῆς ζημίας ἐπελθούσης ἐξ ἀπροβλέπτων λόγων. Ἡ μείωσις ἢ ἀπάλλκωσις τοῦ μισθώματος παρέγεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1258) 1949 Ν. Διατάγματος «περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἀπριλίου 1952.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
ΧΡΥΣ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἀπριλίου 1952.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΔΗΜ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

(Ζ)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 2097.

Περὶ ρυθμίσεως ἐιδικῶν τινῶν περιπτώσεων ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ὀφείλων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισθέντες ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ὑποσφίζομεν καὶ διατάσσομεν :

*Ἀρθρον 1.

1. Ὅπου κατὰ τὰς κειμένas διατάξεις ἐπιτρέπεται ἡ εἰσπραξις τῶν ἐσόδων Δήμων, Κοινοτήτων καὶ Νομικῶν Προσώπων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων ἐσόδων νοεῖται ὅτι ἡ εἰσπραξις τούτων θὰ ἐνεργῇται δι' ἰδίων αὐτῶν ὀργάνων, δυναμένων κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθησόμενα νὰ τεθοῦν ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν δημοσίου Ταμειακοῦ ὑπαλλήλου, ἐφαρμοζομένης τῆς διαδικασίας ἐκτελέσεως τῆς καθιερωμένης ὑπὸ τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων ἐσόδων. Ἐντὺς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὰ Δημοσία Ταμεῖα θέλουσιν ἐπιστρέφει εἰς τὰ δικαιούχα Νομικὰ Πρόσωπα, Ὀργανισμοὺς κλπ. τὰ παραστυκὰ καὶ λοιπὰ δικαιολογητικὰ τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ἐγγράφα, καὶ ἂν λεπτομερῶς θέλει καθορίσῃ ἀποφασίς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευμένη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων εἰσπραττόνται μόνον τὰ ἐσόδα τῶν ἐιδικῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῶν στερομένων ἰδίας Ταμειακῆς ὑπηρεσίας, τὰ ἐσόδα τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Ἀνατίκων, τὰ διὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς εἰσπραττόμενα ἐσόδα τοῦ Δημοσίου καὶ τὰ συμβεβηγούμενα καὶ συνεισπραττόμενα μετὰ τῶν δημοσίων ἐσόδων τῶν Νομικῶν Προσώπων.

3. Ἐφεξῆς ἡ πρὸς εἰσπράξιν τῶν πρὸς Νομικὰ Πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ἐξαίρεσις τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἀπαιτητῶν ὀφειλῶν ἀναγκαστικῇ ἐκτέλεσιν περιορίζεται εἰς τὴν χρῆσιν τῶν κάτωθι μέτρων ἀσκουμένων διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ὀργάνων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

α) ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις κινητῶν πραγμάτων εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου.

β) ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις ἀπαιτήσεων ἢ κινητῶν πραγμάτων τοῦ ὀφειλέτου εἰς χεῖρας τρίτου, καὶ

γ) ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου.

4. Ἐπὶ παντὸς ὑπὲρ τρίτων πραγματοποιουμένου διὰ τῶν δημοσίων Ταμείων ἐσόδου καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν λογιστικῶν ἢ διαχειριστικῶν καθηκόντων διὰ λογαριασμὸν τρίτων παρακρατεῖται ποσοστὸν 1 ο) πρὸς κάλυψιν μέρους τῆς συναφούς δαπάνης τοῦ Δημοσίου.

*Ἀρθρον 2.

1. Χρέη ἐν γένει πρὸς τὸν Δημοσίον δύναται νὰ διαγραφῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀποφάσει τῆς κατωτέρω ὀριζομένης Ἐπιτροπῆς ἐφ' ὅσον ὀφείλονται :

α) παρὰ ὀφειλετῶν ἀποβιωσάντων ἄνευ οἰασθήποτε περιουσίας καὶ τῶν ὁποίων οἱ κληρονόμοι ἀπεποιθήθησαν τὴν ἐπαχθῆσαν κληρονομίαν.

β) Παρὰ ἐντελῶς ἀνηκόντων ὀφειλετῶν ἐφ' ὅσον δὲν ἐπετεύχθη ἡ εἰσπραξις αὐτῶν ἐντὺς διετίας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως καὶ ἢ ἐν βεβαιώθησαν

γ) Παρὰ προσώπων ὧν ἐξέποιήθη ἀναγκαστικῶς, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ Ν.Ε.Δ.Ε. ὀλόκληρος ἡ περιουσία καὶ διὰ τὸ μετὰ τὴν ἐκποίησιν τούτην ἀπομείναν ὑπόλοιπον ὀφειλῆς ἡ εἰς τὸν ἐπὶ ἐπίθῳξιν τῆς εἰσπράξεως τούτου ἀπέχῃ ἄνευ ἀποτελέσματος.

δ) Παρ' άγνώστου διαμονής όφειλετών καί παρὰ πληρωμάτων πλοίων άλλοδαπής υποκοότητος, μονίμων κατοίκων έξω-τεरिकού έφ' όσον αί έπί τρία έτη από τής βεβαιώσεως προσπαθείσαι προς άνεύρεσιν τής διαμονής αύτών απέδωσαν άνευ αποτελέσματος.

ε) Παρ' όφειλετών εν χρησεως άγροτικών κτημάτων άντηκόντων εις φυγάδας Έλληνας υπηκόους Άλβανικής καταγωγής.

στ) Παρ' ειδικών υπηρεσιών προς ας έχορηγήθησαν παρὰ του Δημοσίου έπί πιστώσει διάφορα είδη ή αξία των όποίων θαρύνει τον Προϋπολογισμόν Υπουργείου τινός. έφ' όσον έξ έγγράφου τής άρμοδίας υπηρεσίας τής Γ.Δ.Δ. Λογιστικού αποδεικνύεται ότι δεν πρόκειται να χορηγηθή πίστωσις διά την πληρωμήν των ειδών τούτων.

2. Αί διαγραφαι ένεργούνται δι' αποφάσεων τής Έπιτροπής του άρθρου 1 του Α. Ν. 1845)1951 μη υποκειμένων εις ένδικα μέσα, συμμετέγοντος ως πέμπτου μέλους αυτής άντι του άρμοδίου υπαλλήλου του τέως Υπουργείου Έφοδιασμού του άρμοδίου καθ' ύλην Διευθυντού του Υπουργείου έξ ου έξαρτάται ή ένεργήσασα την βεβαίωσιν του υπό διαγραφήν έσόδου άρχή.

Εις την Έπιτροπήν εισάγονται τὰ προς διαγραφήν χρέη τή έγγράφω προτάσει του Διευθυντού του Ταμείου, εις ό είναι βεβαιωμένον τό έσοδον, εις ήν έπισυνάπτονται τὰ αποδεικνύοντα την υπαγωγήν τής υποθέσεως εις μίαν των εν παραγράφω 1 του παρόντος αναγραφωμένων περιπτώσεων. στοιχεία.

Η Έπιτροπή βάσει των έγγράφων του φακέλλου έκάστης περιπτώσεως ή έφ' όσον κρίνει ταύτα άνεπαρκή μετά την συγκέντρωσιν των κατά την κρίσιν τής άπαιτουμένων στοιχείων αποφαινεται ήτιολογημένως περι διαγραφής ή μη του χρέους εν όλω ή εν μέρει εκ των χρηματικών καταλόγων.

Αί αποφάσεις τής Έπιτροπής έγκρίνονται υπό του Υπουργού των Οικονομικών.

Αιτήσεις διαγραφής άπορριφθήσασιν δεν δύνανται να επανεισαχθώσιν εις την Έπιτροπήν ειμή μετά πάροδον έτους.

3. Αί διατάξεις του Κεφαλαίου ΣΤ' περί εισπραξέως των δημοσίων έσόδων (άρθρ. 83—85) περί διαγραφής των προς το Δημόσιον χρεών καταργούνται.

Άρθρον 3.

1. Αί διατάξεις περί άναγκαστικής έκτελέσεως του Νόμου περί εισπραξέως των Δημοσίων Έσόδων έχουσιν άνεξάρτητον έφαρμογήν κατά παντός Νομικού Προσώπου δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, ειδικών Ταμείων, Οργανισμών, Έθρυμάτων, Δήμων καί Κοινοτήτων διά την εισπραξίν των πάσης φύσεως όφειλών των άνωτέρω προς το Δημόσιον, καταργωμένης πάσης άντιθέτου ειδικής διατάξεως.

2. Εις τό άρθρον 1 του Α. Ν. 1517)50 προστίθεται παράγραφος υπό στοιχείον V έχουσα ούτω. «V. Έπί όφειλών εκ συμβάσεων, τό ποσοστόν προσυζητήσεως έκπροθέσμου καταβολής ρυθμίζεται διά των διατάξεων του παρόντος νόμου έκτός αν άλλως έχη προβλεφθή διά ρητού όρου τής συμβάσεως, υπολογίζεται δε έφ' τής το κεφάλαιον τής όφειλής καθίσταται άπαιτητόν εν όλω ή εν μέρει». Η μέχρι τούδε παράγραφος Γ' του αύτου άρθρου λαμβάνει αριθμόν Γ'Ι.

3. Η άλλημή έννοια τής διατάξεως του δευτέρου άρθρου τής παραγράφου IV του άρθρου 1 του Α. Ν. 1517)1950 είναι ότι από τής έπομένης τής δι' αύτου καθοριζόμενης χρονολογίας πληρωμής του άντιτίμου τροφοίων άρχεται ή υποχρέωσις προς πληρωμήν προσυζητήσεως υπερημερίας.

Άρθρον 4.

Αί εκ των έσόδων του Προϋπολογισμού του Κράτους άποδότες των υπέρ Νομικών Προσώπων καί τρίτων πραγματοποιουμένων εισπραξέων έπιτρέπεται όπως ένεργώνται καί ενωρίτερον των υπό των κειμένων διατάξεων καθοριζόμενων χρονικών διαστημάτων κατόπιν αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών.

Άρθρον 5.

1. Ο υπό του άρθρου 11 του Νόμου 350)1943 προβλεπόμενος πολλαπλασιασμός των όδσεων του φόρου κληρονομίας θεωρείται καί προικός από τής ισχύος του παρόντος δεν δύναται να υπερβή τό διπλάσιον του υπό του Νόμου περί εισπραξέως των Δημοσίων Έσόδων προβλεπομένου αριθμού.

Δι' άποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών δύναται να έπιτραπή ή έξόφλησις φόρου κληρονομίας υπό όφειλετών ενρισκομένων εις άδυναμίαν καταβολής του φόρου διά μετρητών αίτήσει αύτών διά μεταβιβάσεως εις τό Δημόσιον κληρονομιαίου ακινήτου. Ός αξία του προσφερομένου ακινήτου λαμβάνεται υποχρεωτικώς ή τελεσιδικίως όρισθείσα αξία αύτου επί τή βάσει τής όποιας έπεβλήθη ό φόρος ούτος άποκλειομένης εν πάση περιπτώσει τής υπό του Δημοσίου αποδόσεως εις τόσ όφειλέτην τής διαφοράς μεταξυ τής αξίας τούτης του προσφερομένου ακινήτου καί του όρεилоμένου φόρου κληρονομίας.

2. Διά Διατάγματος έκδομένου προτάσει του Υπουργού των Οικονομικών δύναται ν' άναπροσμερίζωνται τὰ πτωχά τὰ προβλεπόμενα υπό των διατάξεων του Νόμου περί εισπραξέως των δημοσίων έσόδων καί των σχετικών πωδς αύτάς νόμων. τ' άφορώντα εις την διαδικασία καί άρμοδιότητα των διαφόρων όργάνων εν τή Διοικητική έκτελέσει.

Άρθρον 6.

1. Από του οικ. έτους 1952—53 τὰ έσοδα του Δημοσίου εν τό ποσόν δεν υπερβαίνει τάς δραχμάς 240.000 διά φορολογικών υποχρεώσεων άναγομένων εις πλήρες οικονομικών έτος καταβάλλονται κατά τετραμηνίαν καί μέχρι τής 20ής του τελευταίου τής τετραμηνίας μηνός.

Από τής ούτης χρονολογίας καί κατά τον αύτον τρόπον καταβάλλονται φόροι, εν, συμφώνως προς τας κειμένας διατάξεις έπιτρέπεται ή εις μηνιαίας δόσεις πληρωμή, ές όσον έκάστη μηνιαία δόσις δεν υπερβαίνει τό ποσόν των 50.000 δραχμών.

2. Έσόδων του Δημοσίου εν τό ποσόν δεν υπερβαίνει εν συνόλω τάς δραχμάς 20.000 διά φορολογικών υπονορέσεων άναγομένων εις πλήρες οικονομικών έτος από τής ισχύος του παρόντος. Δεν ένεργείται βεβαίωσις, τοιούτων δε βεβαιωμένων ήδη εις τὰ Δημόσια Ταμεία ένεργείται δυνάμει του παρόντος διαγραφή εκ των χρηματικών καταλόγων.

3. Υπόλοιπον χρεών έξ εισφορών υπέρ των καταργηθέντων δημοσυντηρηθέντων Ταγμάτων εισπραττόμενα κατά τας κειμένας διατάξεις ως έσοδα του Δημοσίου καταβάλλονται άνευ προσυζητήσεων υπερημερίας εις έξ ίσας μηνιαίας δόσεις τής πρώτης καταβλητέας έφ' όσον μεν έχουσι βεβαιωθή έντός του έπομένου από τής δημοσιεύσεως του παρόντος μηνός τὰ δε μετά τούτην βεβαιούμενα έντός του έπομένου από τής βεβαιώσεως μηνός.

4. Χρέη έξ έπιστροφής άγρωσότητως ληφθειών συντάξεων καί έπιδομάτων ως καί έφεδονικών έπιδομάτων έξοφλούνται εις μηνιαίας δόσεις όρισόμενες είτε κατά γενικώς κατηγορίας είτε κατά περίπτωσιν παρὰ του Υπουργού των Οικονομικών.

Αί άνω δόσεις καταβάλλόμεναι έμπροθέσμως απχλλάσσονται των προσυζητήσεων έκπροθέσμου καταβολής.

Προσυζητήσεις υπερημερίας επί των άνωτέρω χρεών καταβληθείσαι ή καταβληθήσόμεναι μέχρι τής δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου συμψηφίζονται εις τό τυχόν όφειλόμενον υπόλοιπον βασιικού χρέους ή έπιτρέφονται.

Άρθρον 7.

1. Κυρούται ή υπ' αριθ. 296)15.3.1951 πράξις του Υπουργικού Συμβουλίου έχουσα ούτω :

Πράξις υπ' αριθ. 296 τής 15 Μαρτίου 1952

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Έχον υπ' όψει σχετικήν υπό ήμερομηνίαν 12 Μαρτίου 1952 εισήγησιν του Υπουργού των Οικονομικών καί θεωρούς

τὸ θέμα τῆς παροχῆς διευκολύνσεων πληρωμῆς τῶν εἰς παρελθόντα οἰκονομικὰ ἔτη ἀναγκασμένων χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιον λίαν ἐπιβάρυνται καὶ ἐξυπηρετικὸν τῆς εὐκολωτέρας εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τούτων τοῦ Δημοσίου, ἀποφασιζέται :

Ὅπως τεθοῦν ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τοῦδε αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ κατατεθέντος σχετικοῦ νομοσχεδίου πρὸ τῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐγκρίσεως τούτου.

Αἱ δυνάμει τῆς παρούσης ἀποφάσεως τιθέμεναι ἀπὸ τοῦδε ἐν ἰσχύϊ διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου ἔχουσιν οὕτως :

1) Ὅφειλται πρὸς τὸ Δημόσιον ἀναγόμεναι εἰς τὰ μέχρι καὶ 1950) 51 οἰκονομικὰ ἔτη καὶ βεβαιωθείσαι μέχρι 29 Φεβρουαρίου 1952 προσκυζόμεναι κατὰ τὰς προσαρτήσεις λόγῳ ἐκπροθέσμου παρελθόντος ἢ ἀνακριθείας δηλώσεως καὶ τὰς μέχρι 29 Φεβρουαρίου 1952 προσκυζήσεις ἐκπροθέσμου καταβολῆς καταβάλλονται εἰς 8 ἴσας μηνιαίας δόσεις τῆς πρώτης καταβολικῆς μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1952.

Αἱ δόσεις αὗται ἐκπροθέσμως καταβάλλόμεναι εἰς οὐδεμίαν ἄλλην προσκύξουσιν ὑπόκεινται.

2) Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως α) διὰ τὰς ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1952 καὶ ἐφεξῆς βεβαιωμένας ὀφειλὰς τῶν αὐτῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν τῆς πρώτης δόσεως καταβλητέας ἐντός τοῦ δευτέρου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός. τοῦ μηνὸς τῆς βεβαιώσεως θεωρουμένου ὡς πρώτου καὶ β) διὰ τοὺς μέχρι τέλους Ἰουνίου 1952 δηλουμένους φόρους τῶν αὐτῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν καὶ τὰς ἐπὶ τούτων λόγῳ ἐκπροθέσμου δηλώσεως προσκυζήσεις τῆς πρώτης δόσεως καταβάλλομενης τὴν τῇ ἐπιδόσει τῆς δηλώσεως.

3) Ἡ συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω παραγράφους 1—2 διευκλύνεται χωρεῖ ἐφ' ὅσον ὁ ὀφειλέτης ἐξοφλεῖται μέχρι τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως τῶν διὰ τῶν παραγράφων τούτων διακατανομένων χρεῶν ἀπάσης τῆς ἐξυπηρετήσεως ὀφειλῆς αὐτοῦ τοῦ τρέχοντος ἐκάστοτε οἰκονομικοῦ ἔτους (1951—1952 καὶ ἐφεξῆς).

4) Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ τῶν διὰ τῶν ἀνωτέρω παραγράφων καθοριζομένων δόσεων καθιστᾷ ἐξ ὁλοκλήρου ἀπατητὸν τὸ ἀπομένον ὑπόλοιπον χρέους προσκυζόμενον μὲ τὰς νομίμους προσκυζήσεις ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς καθυστέρησεως.

Β') Ἐξουσιοδοτεῖ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν ἐκδοσὶν τῶν ἀναγκαίων ὁδηγίων πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 296 πρᾶξιν τοῦ κυρωθησομένην νομοθετικῶς.

2. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. 118457 1.4.1952 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τοὺς Διευθυντὰς τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους, ἔχουσα οὕτω :

«Λόγῳ βραδύτητος ἀφίξεως εἰς τινὰ Ταμεία διαταγῆς ΠΟΝΕΟ 73 καὶ δημιουργηθείσων ἀμειψιότητων περὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς διευκολύνσεις, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων πολλοὶ φορολογούμενοι ἀπώλεσαν προθεσμίας 31 Μαρτίου συμβόρων τινων πρὸς ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρίνομεν ἀποδέχασθαι μέχρι 30 Ἀπριλίου καταβολὴν δύο ἐγδόνων καφαλισοποιουμένων ὀφειλῶν παρελθόντων ἐτῶν συμφώνως ΠΟΝΕΟ 73 ὑπὸ ἀπαιτήτων προϋποθέσεων καταβολῆς τῶν μέχρι 30 Ἀπριλίου 1952 ἀπατητῶν ὀφειλῶν τῶν ἀνηκουσῶν εἰς οἰκονομικὸν ἔτος 1951—52 στόπ. Εἰδοποιήσατε μὴ ὑπαχθέντας εἰς διευκολύνσεις ΠΟΝΕΟ 73 μέχρι 31 Μαρτίου δι' εἰδικῶν προσηλπίσεων. ἵνα λάβωσι γινώσκοντες καὶ συμμορφώσωνται παρούσῃ ἐγκρίσει δηλοῦντες αὐτοῖς ὅτι ἡ παραχώρησις αὐτῇ εἶναι τελευταία μὴ παραταξιμένη οὔτε ἡμέραν μετὰ 30 Ἀπριλίου».

3. Αὐτοκινήτως ἡ κληρονομία αὐτῶν ἰδιοκτητῆται συτοκινήτων δημοσίων χρήσεως ἢ ἰδιοκτητῆται αὐτοκινήτων ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας λαβόντες αὐτοκινήτως πρὸς τὸ Δημόσιον. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1086/1946, καὶ τοῦ Ν. Δ. 641/1948, ὧν τ' αὐτοκινήτως καταστράφησαν ἐνδεὰς λόγων συναφῶν πρὸς τὸν κατὰ τὴν ἀναρχικὴν ἀγῶνα καταβάλλοντες τὸ ἀντίστοιχον τῶν αὐτοκινήτων μέχρι τέλους Ἰου-

νίου 1952 ἐφ' ἃπαξ ἀπαλλάσσονται τῶν συνεπειῶν ὑπερμερίας.

Ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῶν προσκυζήσεων χωρεῖ ἐφ' ὅσον ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων τῶν στρατιωτικῶν ἢ ἀστυνομικῶν ἀρχῶν ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ ὁδηγὸς τοῦ καταστραφέντος αὐτοκινήτου εἶχε συμμορφωθῇ πρὸς τοὺς ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν καθωρισμένους κανονισμούς πορείας καὶ ὅτι ἡ καταστραφὴ ἦτο ἀποτέλεσμα ἢ συνδέεται πρὸς τὴν κατὰ τὴν ἀναρχικὴν ἀγῶνα.

Ἡ ἀπαλλαγὴ παρέχεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δημοσίων Ὑπολόγων τῆς περιφέρειας τοῦ Ταμείου, εἰς ἃ εἶναι βεβαιωμένον τὸ χρέος βάσει αἰτήσεως τοῦ ὑποχρέου καὶ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων.

4. Ὅφειλται Ἐπιθεωρητικῶν ἐξ ἀντιτύπου νημάτων ἀπομεινάντων εἰς χεῖρας αὐτῶν μετὰ τὴν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου (τέως Ἐφοδισμοῦ) διακοπὴν τῆς βιομηχανοποιήσεως βεβαιωμένα εἰς τὰς Δημόσιας Ταμείας ἐξοφλούμεναι διὰ τῶν ποσῶν ἄντια δικαιούνται οἱ ἴδιοι οἱ βιομηχανοὶ ἐκ τῆς τελικῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ λογαριασμοῦ βιομηχανοποιήσεως. δὲν ὑπάγονται εἰς προσκυζήσεις ἐκπροθέσμου καταβολῆς κατ' ὅσον καλύπτονται ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ τούτου.

5. Χρεώσεις ἐκ τέλους 20) 21 τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 24 τοῦ Α. Ν. 1086/1946 εἰς ἔαρος Ὁργανισμῶν. Συνεταιρισμῶν ἢ Συνεργατικῶν ἐπιχειρήσεων μεταφορῶν δι' αὐτοκινήτων ἢ ἐκπροσώπων αὐτῶν. ἐόστων οἱ ὀργανισμοὶ. συνεταρισμοὶ ἢ συνεργατικαὶ αὗται διελύθησαν. τὰ δὲ μετέχοντα αὐτῶν αὐτοκίνητα περιήλθον εἰς τὴν κυριότητα τῶν συγκαταστήσαντων τὸν Ὁργανισμόν Συνεταιρισμὸν ἢ Συνεργατικὴν μελῶν διαγράφονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Τὸ διαγραφόμενον ποσὸν τέλους κατανέμεται εἰς ἔαρος τῶν κατ' ἴδιον μελῶν τῶν διαλυθέντων Ὁργανισμῶν Συνεταιρισμῶν ἢ Συνεργατικῶν, εἰς ἃς μετὰ τὴν διάλυσιν περιήλθον κατὰ κυριότητα τ' αὐτοκινήτα. δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ρυθμίζονται τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης.

Ἄρθρον 8.

Κατὰ τοῦ Δημοσίου δὲν συγχωρεῖται ἐκτέλεσις δικαστικῶν ἀποφάσεων (πολιτικῶν ἢ Ποινικῶν Δικαστηρίων ἢ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἢ Ἐλεγκτικῶν Συμβολίων) ἐπιδικαζομένων χρηματικὰς ὀφειλὰς ἢ δικαστικὴν δαπάνην εἰς ἔαρος αὐτοῦ καὶ ἐν γένει παντὸς ἐκτελεστικοῦ δικαιογράφου ἀναγνωριστικοῦ τοιούτων ὀφειλῶν.

Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου δὲν συγχωρεῖται ἐπίδοσις ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν τούτων. πᾶσα δὲ τοιαύτη γενομένη καὶ μὴ πληρωθεῖσα μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ τυχὸν γεννηθεῖσα οὐδὲν ὑποχρεῖ τὸ Δημόσιον.

Ὁ δικαιοῦχος χρηματικῆς ἀπαίτησεως κατὰ τοῦ Δημοσίου πρὸς ἀποτροπὴν ἐπικειμένης παραγραφῆς δικαιούται νὰ ἐπιδώσῃ ἐντός τοῦ τελευταίου μηνὸς τοῦ διὰ τούτης κατασυσμένου κατὰ τὰς καιμένας διατάξεις χρόνου τὸν ἐφ' ὃν ἐρείδεται ἡ ἀπαίτησίς του τίτλον μετ' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν τοῦ ὀφειλομένου αὐτῷ ποσοῦ τῆς δαπάνης πρὸς ἔκδοσιν ἀντιγράφου τοῦ οἰκείου τίτλου. τῆς δαπάνης ἐπιδόσεως καὶ 30.000 δραχμῶν δι' ἀμοιβὴν τοῦ δικηγόρου.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ ἀρμοδιότης διὰ τὴν ἀναστολὴν πληρωμῆς ἢ τμηματικὴν καταβολὴν βεβαιωμένων εἰς τὰς Δημόσιας Ταμείας χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ άρθρου 17 τοῦ Ν. 5949/33. τοῦ Α. Ν. 1845/51 καὶ Α. Ν. 1863/51.

Διατάξεις ἄλλως ρυθμίζονται τὸ ἀντικείμενον τοῦτο καταργεῖται.

2. δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβάλλωνται ἐναγτίον τῶν μὴ ἐκπληρωσάντων τὰς πρὸς τὸ Δημόσιον φορολογικὰς τῶν ὑποχρεώσεως περιορισμοὶ καὶ ἀπαγορεύσεις. ἀναγόμεναι εἰς πάσης φύσεως συναλλαγὰς αὐτῶν εἴτε μετὰ ἰδιωτῶν εἴτε μετὰ τοῦ Δημοσίου, Δήμων, Κοινοτήτων, Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Ἰδρυμάτων.

των. Οργανισμών Τραπεζών και επιχειρήσεων δημοσίως ωφελείας ως και διά μετέπειτα εις τὸ ἐξωτερικόν.

Ὁ τρόπος ἀποδείξεως φορολογικῆς ἐνημερότητος τὰ διὰ τὴν ἔκδοσιν καὶ θεώρησιν τῶν σχετικῶν τίτλων ἀρμόδια ὄργανα, τὰ τηρητέα βιβλία καὶ ἐντυπα καὶ τὰ τοῦ ἐλέγχου τῆς ἐφαρμογῆς τῆς προκειμένης διατάξεως κανονίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὁφειλὰ ἐκ φόρων Α. Ν. 1411)1950 παρακατατίθενται ἢ κατατεθεῖσαι λόγω ἐγγυήσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ εἰς Τραπεζὰς ἡμεδαπὰς δι' ἀνοίγματος ἀνεκκλήτου πιστώσεως ἀλλοδαπῆς Τραπεζῆς, θεωροῦνται ὡς καταβληθεῖσαι εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παρακαταθέσεως ἢ τοῦ ἀνοίγματος τῆς ἀνεκκλήτου πιστώσεως, ἀπαλλάσσονται προσκαυχῆσθαι ὑπερμερίως.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, αἱ σχετικαὶ δὲ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τούτου λεπτομέρειαι κανονίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 24 Ἀπριλίου 1952.

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
ΧΡΥΣ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 24 Ἀπριλίου 1952.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΔΗΜ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

(3)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 2101.

Περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἐπ' ἀριθ. 1815)1951 Α. Νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 1034)1949 «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς περὶ ἱατρικῶν ἐπαγγελμάτων Νομοθεσίας εἰς τὴν Δωδεκάνησον».

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ἄφ' ἧς ἰσχύσεν ὁ ὑπ' ἀριθ. 1815)51 Ἀν. Νόμος «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 1034)49 «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς περὶ ἱατρικῶν ἐπαγγελμάτων Νομοθεσίας εἰς τὴν Δωδεκάνησον κ.λ.π.», δημοσιευθεὶς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 148 τῆς 26.5.51, φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Α'), ἔχων οὕτω:

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1815.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 1034)49 «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς περὶ ἱατρικῶν ἐπαγγελμάτων Νομοθεσίας εἰς τὴν Δωδεκάνησον κλπ».

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 11 Μαΐου 1951 τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ συμπληρώ-

σεως τοῦ Νόμου 1034)1949 «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς περὶ ἱατρικῶν ἐπαγγελμάτων νομοθεσίας εἰς τὴν Δωδεκάνησον κλπ.» λόγω κατεπειγούσης καὶ ἀναποφύκτου ἀνάγκης, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἴατροι καὶ Ὀδοντίατροι, πτυχιῦχοι ξένων ἰσοτίμων Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν, ἀσκούντες κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Νόμου 1034)1949 τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν ἐν Δωδεκάνησῳ προκειμένου νὰ τύχῃσι τῆς ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ Νόμου τούτου προβλεπομένης νέας ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος, ἀπαλλάσσονται τῆς ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων προβλεπομένης δοκιμασίας διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ πτυχίου των. Τοῦ εὐεργετήματος τούτου τυγχάνουσι καὶ οἱ συνεπείᾳ τῶν τελευταίων διωγμῶν καταφυγόντες εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ Ρουμανίας καὶ Βορείου Ἡπείρου ὁμογενεῖς ἱατροὶ καὶ ὀδοντίατροι πτυχιῦχοι ξένων ἰσοτίμων Πανεπιστημιακῶν ἱατρικῶν ἢ ὀδοντιατρικῶν Σχολῶν.

2. Εἰς τοὺς αὐτοὺς ἱατροὺς δύναται νὰ χορηγηθῇ ἡ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀδεία χρησιμοποιοῦσεως τίτλοι ἐδικότῃτος ἀνευ δοκιμασίας, ἐφ' ὅσον ἤθελον ὑποβάλλῃ τὴν πρὸς τοῦτο αἴτησιν μετὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ οἰκείου ἱατρικοῦ Συλλόγου περὶ συμπληρώσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 Ἀν. Νόμου 146)38 καὶ ἄρθρον 6 Α. Ν. 832)48 προβλεπομένου χρόνου ἀσκήσεως εἰς ἡμεδαπὰ ἢ ἀλλοδαπὰ ἱδρύματα, παρ' οἷς ἐλειτουργεῖ ἀνάλογον ἐδικὸν τμήμα. Εἰς τὴν αἴτησιν δέον νὰ ἐπισυνάπτονται καὶ ἅπαντα τὰ λοιπὰ ἀποδεικτικά ἐδικεύσεως τοῦ ὑποψηφίου.

3. Πτυχιῦχοι τῆς Φαρμακευτικῆς ἀλλοδαπῶν Ὁμοταγῶν Πανεπιστημίων ἀσκούντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ φαρμακοποιοῦ ἐν Δωδεκάνησῳ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Νόμου 1034)49, ἀπαλλάσσονται τὸσον τῆς ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ πτυχίου προβλεπομένης δοκιμασίας ὅσον καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 12 καὶ ἐπεκ. τοῦ Νόμου 206)47 προβλεπομένης δοκιμασίας, πρὸς λήψιν ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ μόνου τοῦ κυρωθέντος ὑπ' ἀριθ. 2091)43 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀναγνώσεως πτυχίων στρατιωτικῶν ἱατρῶν ἀποφοίτων ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λυώνος» ἐπεκτείνονται καὶ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἱατρῶν τῶν τυχόντων πτυχίον τοῦ Πανεπιστημίου τούτου ἐν ἔτει 1930.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ ἰσχὺς τῆς περὶ Ταμεῖου Συντάξεως καὶ Αὐτοσφαλίσεως Ὑγειονομικῶν Νομοθεσίας, ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὴν Δωδεκάνησον.

2. Εἰς τὴν 1ην παράγραφον τοῦ ἁρθροῦ 10 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 693)1948 «περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύϊ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 617)1945 Α. Νόμου κλπ.» καὶ μετὰ τὴν λέξιν «ἱατροὶ» προστίθεται ἡ λέξις «Ὀδοντίατροι».

Ὁ παρὼν νόμος οὐτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποδηλώθησεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 12 Μαΐου 1951.

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Τὰ Μέλη

Ν. ΜΗΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Ι. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ, Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, Φ. ΖΑΓΛΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Ε. ΚΟΘΡΗΣ, Α. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

Εξεωρρήθη και επέβη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Ἀθήναις τῇ 25 Μαΐου 1951.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

Ἄρθρον δεύτερον.

1. Ἡ διάταξις τῆς παρ. 4 τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ Νόμου 1034/49 ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν περίοδον τῆς Κατοχῆς λειτουργουσῶν ἐν Δωδεκανήσῳ Φαρμακαποθηκῶν. Πρὸς τοῦτο δεῖν νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου αἵτησις τῶν ἐνδιαφερομένων μεθ' ὧν τῶν στοιχείων ἤτοι τίτλων ἰδρύσεως καὶ χρόνου λειτουργίας.

2. Εἰς πρακτικοὺς ὁδοντιάρχους ἀνησαντας τὸ ἐπάγγελμα τῶν ἐν Δωδεκανήσῳ πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως, κατόπιν ἐδικῆς ἀδείας τῶν ἀρχῶν κατοχῆς, ἀναγνωρισθεῖσης καὶ ὑπὸ τῆς Γεν. Διοικήσεως Δωδεκανήσου, παρέχεται τοπικὴ ἄδεια ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των ἐν Δωδεκανήσῳ καὶ εἰς ὃ μέρος ἤσκουν κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Εν Ἀθήναις τῇ 18 Ἀπριλίου 1952.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Πρόνοιας Ὑπουργὸς
Φ. ΖΑΓΛΙΝΗΣ

Εξεωρρήθη καὶ επέβη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Ἀθήναις τῇ 24 Ἀπριλίου 1952.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΔΗΜ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 2102

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 3817/1929 περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1924 Συμφωνίας πρὸς ἴδρυσιν ἐν Παρισίοις Διεθνoῦς Γραφείου Οἴνου.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον

Τὸ ἄρθρον δεύτερον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3817/1929 Νόμου περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1924 συμφωνίας πρὸς ἴδρυσιν ἐν Παρισίοις Διεθνoῦς Γραφείου Οἴνου ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθεῖ :

«Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τῆς παρούσης συμφωνίας μονάδες συνεισφορᾶς τῆς Χώρας ἡμῶν εἰς τὸ Διεθνoῦς Γραφεῖον Οἴνου ὁρίζονται ἀπὸ τῆς οἰκονομικῆς χρήσεως 1951—52 εἰς δύο».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Εν Ἀθήναις τῇ 18 Ἀπριλίου 1952.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
ΣΤΥΛ. ΑΛΑΜΑΝΗΣ

Εξεωρρήθη καὶ επέβη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Ἀθήναις τῇ 24 Ἀπριλίου 1952.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΔΗΜ. Γ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ